

opnaa Fordele, naar de skulle affjene deres Børnepigt. Jeg tror, at en meget væsentlig Del af det unge Mandskab har den gode Drift, at de ville være saa dygtige som vel muligt, naar de engang skulle værne deres Fædreland. Jeg kan ikke sige Andet om denne Sag end, hvad jeg her sagt, men jeg vil antage, at denne Sag, ligesom den har været nøie overveiet i alle tidligere Udvalg, saa ogsaa vil blive det i det Udvalg, der nu vil komme til at behandle den. Jeg vil ligeledes ønske, at den Sag, som blev reist af det ærede Medlem fra Alsens (S. Pedersen) her i Thinget, maa blive undertastet en saa indgaaende Underfølgelse som muligt, saa at det baade kan blive klart, i hvilket Omfang unge Mænd, der have villet uddanne sig til Befalingsmænd, ere bleevne holdte tilbage fra at opnaa de Goder, og ogsaa blive klart, hvorledes der kan træffes Foranstaltninger til at forhindre noget Saadant i Fremtiden, naar de ere bleevne holdte tilbage paa uberegtiget Maade. — Naar det ærede Medlem, der sidst talte, udtalte sig saa stærkt om at slutte sig mod Nord og søge Støtte hos vore nordiske Brødre, er det et af de Spørgsmaal, der tidlig vakte min Opmærksomhed i politisk Henseende, og jeg har ogsaa den Mening, at det vilde være mest tiltalende for os her i Danmark at søge vor Støtte til den Side. Det vilde tiltale mig i en langt anderledes Grad end det, der nu synes at komme frem, at ville søge Støtte for Danmark fra den anden Side.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Sagd: Jeg frasalder Ordet.

Formanden (Rabbe): Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Thorup: Jeg frasalder Ordet.

Sjær: Ja, jeg vil ikke frasalde Ordet, thi ellers kunde jeg risikere ikke at faae sagt den Smule, jeg har lyst til at sige, da jeg antager, at vi staa ved Slutningen af disse Forhandlinger; ellers havde jeg ganske vist ikke ønsket Ordet idag. Jeg maa paa Forhaand indrømme, at jeg ikke har været saa heldig at være tilstede ved de foregaaende Dages Forhandlinger. Jeg har hjemme, saa godt som jeg har kunnet, fulgt Referaterne, men vi vide jo, at de altid ere noget mangelfulde. Jeg vil altsaa ikke kunne komme til at gjøre de Bemærkninger i den ene eller anden Henseende, som jeg havde kunnet gjøre, hvis jeg havde været tilstede; men i og for sig har det ingen Betydning for mig, idet det er i de store Hovedtræk, jeg vil indlade mig paa vort

Hærvæsen. De Specialiteter, som vi hovedsagelig have hørt Tale om idag, have ikke for mig nogen synderlig Betydning; om det bliver ordnet lidt mere eller mindre til den ene eller den anden Side, vil jeg lade de Herrer Sagkyndige og Jagmænd om, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) talte saameget om. Jeg antager ikke, at disse Punkter ville komme til at staa os meget imellem, naar vi kunne overvinde de andre større Punkter; men den politiske og finansielle Side af Sagen har Betydning for mig, og overordentlig Betydning for mig, og ikke mindst den politiske, den sætter jeg øverst. Det vil jeg freidigt udtale, — og jeg tiltror mig at have lige saa meget Fædrelandsfjind og Fjelse for vort Fædreland som de, der tale allervarmest og stærkest til Forsvar for den store Hær, — at jo større en Hær vi stræbe efter, og jo mere vi anstrenge os for at komme ind paa den Vej, desto hurtigere fremkynde vi efter min Opfattelse vort Fædrelands Undergang. Det maa de Herrer tilgive mig, at saadan er min Opfattelse, og jeg har i denne Sal haadet nu og tidligere sidet og undret mig over, at nogen Mand her for Alvor kan tro paa, at vi, hvad vi saa end gjøre i denne Henseende, skulle kunne forsvare os med Vaaben i Haand saaledes, som det stilles op her. Dermed siger jeg ingenting, at vi skulle afvæbne. Jeg veed godt, at den Indvending kan møde mig, at jeg saa maa mene, at vi kunne afvæbne. Ja jeg indrømmer, at jeg af Hjertens lyst skulde være med dertil, hvis det kunde gaa; men desværre ser jeg meget godt, at saadan er Verden engang ikke, og jeg er ikke saa dum, at jeg ikke kan indse, at vi kunne ikke afvæbne, naar alle andre Magter vedblive at have Vaaben og Hær; men en ganske anden Sag er det, om vi kunne vente at faae et Udbytte af den Hær, vi have isinde at skabe, som kan staa i passende Forhold til, hvad den koster os, og til hele den politiske Stilling. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) gjorde en meget rigtig Bemærkning, nemlig, at vi desværre alt for ofte havde villet spille Stormagt. Det forekommer mig, at dette kunde tjene os til Advarsel mod fremdeles at ville vedblive at spille Stormagt. Thi det er min Overbevisning, at vi ere saa godt inde paa den Vej, som tænkes kan, hvilket vi have været lige siden 1867, da vi laavede den nye Hærlov. Det er netop det Færlige ved Sagen, at vi ville spille Stormagt efter vore smaa Forhold, og for dette frygter jeg nu, ligesom jeg tidligere har frygtet for det. Nu hører jeg idag, at der fremkommer fromme Ønsker om en Sammenslutning med vore nordiske Brødre. Jeg skal ikke have Noget derimod. Men saa ønsker jeg ogsaa gjerne, at vi slutte os til de sydlige Naboer; thi dem har jeg næsten mere Frygt for end de nordlige (Munterhed). Ja, De skulle ikke le saa stærkt derad. Vi have haat et Medlem